

ROALD DAHL

HET GROTE BOEK VAN SJAKIE

Met tekeningen van
Quentin Blake

DIT IS SJAKIE

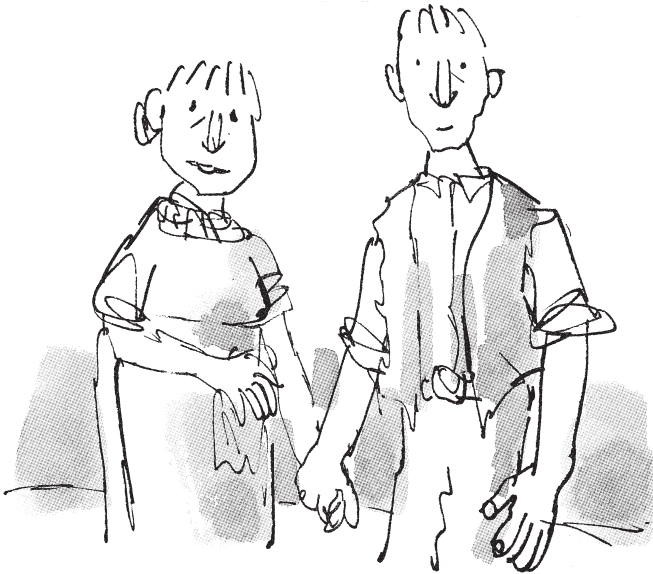
Deze twee **HEEL OUDE** mensen zijn de vader en moeder van meneer Stevens. Hun namen zijn opa Jakob en opoe Jakoba.

En déze twee **HEEL OUDE** mensen zijn de vader en moeder van mevrouw Stevens. Hun namen zijn grootvader Willem en grootmoeder Willemina.

Dit is meneer Stevens. Dit is mevrouw Stevens. En meneer en mevrouw Stevens hebben een zoontje dat Jacques Stevens heet.

Dit is **SJAKIE.**

'DAG, HOE GAAT 'T?

HOE GAAT 'T MET JOU?

ALLES GOED?'

Hij vindt het leuk om kennis te maken.

De hele familie – zes grote mensen (tel ze maar na) en de kleine Sjakie – woont samen in een piepklein houten huisje aan de rand van de stad.

Dat huisje was natuurlijk lang niet groot genoeg voor zoveel mensen en ze hadden dan ook een heel moeilijk leven.

Er waren maar twee kamers in het hele huisje en er stond maar één bed in.

Het bed hadden ze aan de vier grootouders gegeven, omdat die zo oud en moe waren. Ze waren zelfs zo moe, dat ze er nooit uit kwamen. Opa Jakob en opoe Jakoba lagen aan de **ENE KANT** en grootvader Willem en grootmoeder Willemina aan de **ANDERE KANT**.

Meneer en mevrouw Stevens met de kleine Sjakie sliepen in de andere kamer, zomaar op matrassen op de grond. 's Zomers ging dat nog wel, maar 's winters blies er een ijskoude wind de hele nacht over de vloer en dan was het **VERSCHRIKKELIJK**.

En er was geen denken aan om een beter huis te kopen, of een bed. Daar waren ze veel te arm voor.

Meneer Stevens was de enige van de familie met een baan. Hij werkte in een tandpastafabriek, waar hij de hele dag aan een lopende band stond en de dopjes op de tubes tandpasta schroefde, nadat die tubes gevuld waren. Maar een tandpastadopjesschroever wordt nooit erg goed betaald en de arme meneer Stevens, al werkte hij nog zo hard en schroefde hij de dopjes als een dolle op de tubes, kon toch nooit genoeg verdienen om ook maar de helft van de dingen te kopen die zo'n grote familie nodig had. Er was zelfs niet eens voldoende geld om genoeg eten te kopen. De enige maaltijden die ze konden betalen, waren brood met margarine voor het ontbijt, gekookte aardappelen met kool voor tussen de middag, en koolsoep voor het avondeten.

's Zondags was het een beetje beter. Ze verlangden altijd naar de zondagen, want dan kregen ze wel precies hetzelfde eten, maar ze mochten allemaal nog een tweede portie hebben.

De Stevensen verhongerden dus niet, maar de hele familie (de twee oude grootvaders, de twee oude groot-

moeders, Sjakies vader en moeder en vooral Sjakie zelf) liep de hele dag rond met een **AKELIG HOL GEVOEL** in de maag.

Sjakie had er 't meeste last van. En hoewel zijn vader en moeder vaak hun eigen eten aan hem gaven, was het toch allemaal lang niet genoeg voor een jongen in de groei. Hij verlangde verschrikkelijk naar iets stevigere en lekkerdere dan kool en koolsoep. En waar hij het aller-allermeest naar verlangde, dat was...

CHOCOLA.

Als hij 's morgens naar school ging, zag Sjakie in de etalages grote stapels chocoladerepen liggen. Dan stond hij stil, drukte zijn neus tegen het glas en staarde, met het water in zijn mond. Heel vaak zag hij andere kinderen romige melkrepen uit hun zak halen en er lekker op knabbelen, en dat was natuurlijk een

MARTELING.

Maar eens per jaar, op zijn verjaardag, proefde Sjakie Stevens een beetje chocola. De hele familie spaarde geld voor die speciale gelegenheid, en als de grote dag kwam, kreeg Sjakie altijd een klein chocoladereepje om helemaal alleen op te eten. En iedere keer dat hij die reep kreeg, op zijn verrukkelijke verjaardagsochtend, stopte hij die voorzichtig in een spanen doosje dat hij bezat, en bewaarde hem alsof het een staaf goud was.

De eerste dagen keek hij er alleen maar naar, maar

hij raakte hem niet aan. En als hij het op het laatst niet langer uit kon houden, maakte hij het papier eromheen in een hoekje een heel klein beetje los, zodat hij een klein stukje chocola zag en dan nam hij een piepklein hapje, net genoeg om de heerlijke smaak door zijn hele mond heen te proeven. De volgende dag knabbelde hij weer zo'n piepklein hapje, enzovoort, enzovoort. Op die manier deed Sjakie langer dan een maand met zijn verjaardagsreepje.

Maar ik heb je nog niet eens het ergste verteld over Sjakie, die meer van chocola hield dan van iets anders. En dat ergste was veel erger dan repen zien in etalages, of kinderen vlak voor zijn neus repen zien eten. Het was zelfs het **MEEST TERGENDE** dat je je maar voor kon stellen, het was dit:

In de stad, vlak bij Sjakies huis, stond een

ENORME CHOCOLAFABRIEK.

Stel je dat eens voor!

En het was niet gewoon een grote chocoladefabriek, nee het was de reusachtigste en beroemdste van de hele wereld. Het was de **WONKA-FABRIEK**, het eigendom van een man, Willie Wonka, die de grootste uitvinder en fabrikant van lekkers was, die ooit bestaan had. En wat was het een ongeloofelijk geweldige fabriek! Er stond een hoge muur omheen, en grote ijze-

ren hekken sloten de weg af. De schoorstenen braakten grote rookwolken uit en binnen in de fabriek hoorde je vreemde sissende geluiden. En buiten, honderden meters in het rond, hing een sterke, machtige chocoladegeur.

Twee keer per dag – naar school en terug – moest Sjakie vlak langs de hekken van de fabriek lopen. En iedere keer dat hij er voorbijging, liep hij héél, héél langzaam, hield zijn neus hoog in de lucht en ademde heel diep in, om de zalige chocoladegeur maar goed te ruiken.

O, WAT HIELD HIJ VAN DIE GEUR.

En o, wat zou hij dolgraag eens binnen in die fabriek gaan kijken...

***Sjakie en de chocoladefabriek en
Sjakie en de grote glazen lift
nu in één verrukkelijk boek!***

Wanneer **SJAKIE** één van de vijf Gouden Toegangskaarten vindt, mag hij de geheimzinnige **CHOCOLADEFABRIEK** van **WILLIE WONKA** bezoeken!

Samen met vier andere kinderen ontdekt hij de meest wonderlijke dingen. Maar in de fabriek van de beste chocolademaker ter wereld schuilen ook **GROTE GEVAREN...**

Aan het eind van deze opwindende dag stapt Sjakie met zijn familie in de **GROTE GLAZEN LIFT** van Willie Wonka. Maar dan gaat er iets mis. De lift schiet de **RUIMTE** in!

www.roalddahl-boeken.nl

Kijk voor informatie over goede doelen die we ondersteunen op www.roalddahl.com.

UITGEVERIJ
De Fontein

9 789026 176647 >